

ning og Afskrivning af det sidste Statslaan, men det er mig ikke tilstrækkeligt. Den burde fuldt og helt benyttes til Afskrivning paa Statsgælden, for at Staten kan vise et godt Eksempel til Efterlevelse ved ikke at forringe Nationalformuen.

Den anden Skat, jeg skal tillade mig at berøre med nogle Ord, er Børs-skatten. Jeg vil bringe den højtærede Finansminister en Tak, fordi Obligationer ikke bliver draget med ind herunder, skønt der lød enkelte Røster for at gøre det. Jeg haaber ikke, at den højtærede Finansminister eller kommende Finansministre vil lytte til disse Røster. Formaalet med denne nye Skat er at skaffe nogle flere Penge i Statskassen. Nogen hemmende, straffende eller opdragende Virkning vil den ikke øve; dertil er den alt for lav. Obligationer er i en ganske anden Grad end Aktier Anlægspapirer, der ikke yderligere bør belastes. En Omsætningskat her vilde desuden trykke Kursen til Skade for Laantageren, des mere, jo mere han vil laane, og jo daarligere han er stillet. Det vilde i det hele være en meget udemokratisk Skat. Selvfølgelig kan ogsaa Aktier være Anlægspapirer, men ligesom Sparekassen tager imod de smaa Sparebeløb, er det kun de store Sparere, der anlægger deres opsparede Penge i Aktier — det bør i hvert Fald være saadan —, en Mand med en mindre Formue bør ikke anlægge denne i Aktier; der er altid en Risiko til Stede, selv om man maaske mener, den er ringe. Børsspekulation i Obligationer kan derimod ikke godt tænkes, dertil er Avancen paa Kursen for ringe, Børsspekulation er jo egentlig et Spil, som man driver, ikke for at opnaa en højere Rente, men for ved Salg at opnaa en Kursavance. Vil man hemme denne usunde Trafik og afstive den let-sindige, der ikke har fast finansiell Grund under sig, saa at han kan blive fornuftig, kunde man lovfæste en Margin paa f. Eks. 50 pCt., det skulde nok hjælpe. At en Mand med nogle faa Tusinde Kroner laver en Børsspekulation paa mange Millioner, er jo ganske vildt. Vil man udvide Børsskatten, haaber jeg, at man atter gaar Obligationerne forbi og hellere tager Spekulationen i Varer med; hvad enten man saa jobber i Dampskibsaktier eller i Kaffe eller i amerikansk Svinefedt er jo ganske ligegyldigt.

Jeg skal endelig tillade mig at rette nogle Henstillinger til den højtærede Justitsminister. Der er særlig en Ting, som jeg længe har tænkt paa at fremdrage, nemlig det efter min Mening ganske uforsvarlige

og kritikløse Salg af Revolvere. Jeg naaede desværre ikke at faa denne Sag berørt under Finanslovbehandlingen i Fjor, og i Aar er det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) kommet mig i Forkøbet, skønt han jo egentlig nærmest beskæftigede sig med Vaadeskud ved Børns Brug af Legetøjs-pistoler. Den højtærede Justitsminister har forleden Dag klarlagt sit Standpunkt; jeg maa tillade mig at anse det for noget svagt. Det er jo trist, at Sundhedsstyrelsen ikke mener, der er Anledning til at tage fat (*Justitsministeren*: Det mener den!). Ja, ja, men den mener dog ikke, at man bør gaa videre kraftigt til Værks af Frygt for at krænke berettigede Interesser. Ja, jeg er nu stemt for at forbyde Salg af Revolvere pure, og de Isenkræmmere, der saa brænder inde med disse Skydere, maa finde sig i deres Skæbne; men man kunde jo ogsaa tænke sig den Mulighed, at Staten overtog dem og ved Lejlighed solgte dem til Udlandet. Jeg synes ærlig talt, at dette Hensyn til Isenkræmmerne kan man ikke tage. Man bør komme bort fra det utilbørlige Forhold, at det er en staaende Overskrift i Aviserne: Mord, Selvmord, Dobbeltmord, Kærlighedsdrama o. s. v. Naar noget saadant kan forhindres, og det kan forhindres, saa er det en Pligt for Samfundet at hjælpe dertil. Jeg ved saa udmærket godt, at man kan tage sig selv og andre af Dage paa anden Maade end med en Revolver, men det er dog meget besværligt at løbe ind i et Automobil med sin Kæreste, til hvem man har den Mistanke, at hun har svigtet en; og saa have en Bagladedublet i Lommen; for ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at der er en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at noget vil stikke udenfor, og saa er han opdaget. Man kan ogsaa tage hende af Dage ved stærk, varm Svovlsyre, men det kan hun lugte paa Afstand. Nej, Revolveren i Baglommen, det er Faren, og det er den Fare, som det er vor simple — hvis jeg var paa en Valgtribune, vilde jeg sige forbandede, men det maa jeg ikke sige her, thi jeg føler mig overbevist om, at saa vilde den højtærede korrekte Formand kalde mig til Orden, jeg indskrænker mig altsaa til at sige: vor simple Pligt at afværge. Det er ogsaa en Samfundspligt, og det er mig ganske ligegyldigt, hvad Københavns Politi mener om denne Sag, fuldstændig og komplet ligegyldigt. Politiet kan ikke tiltræde Henstillingen om, at der ad Lovgivningens Vej gives Regler for Handel med Skydevaaben. Ja det er skam Politiets Fejl, for det er slet ikke vanskeligt. Det er dog et spinkelt Argument